Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

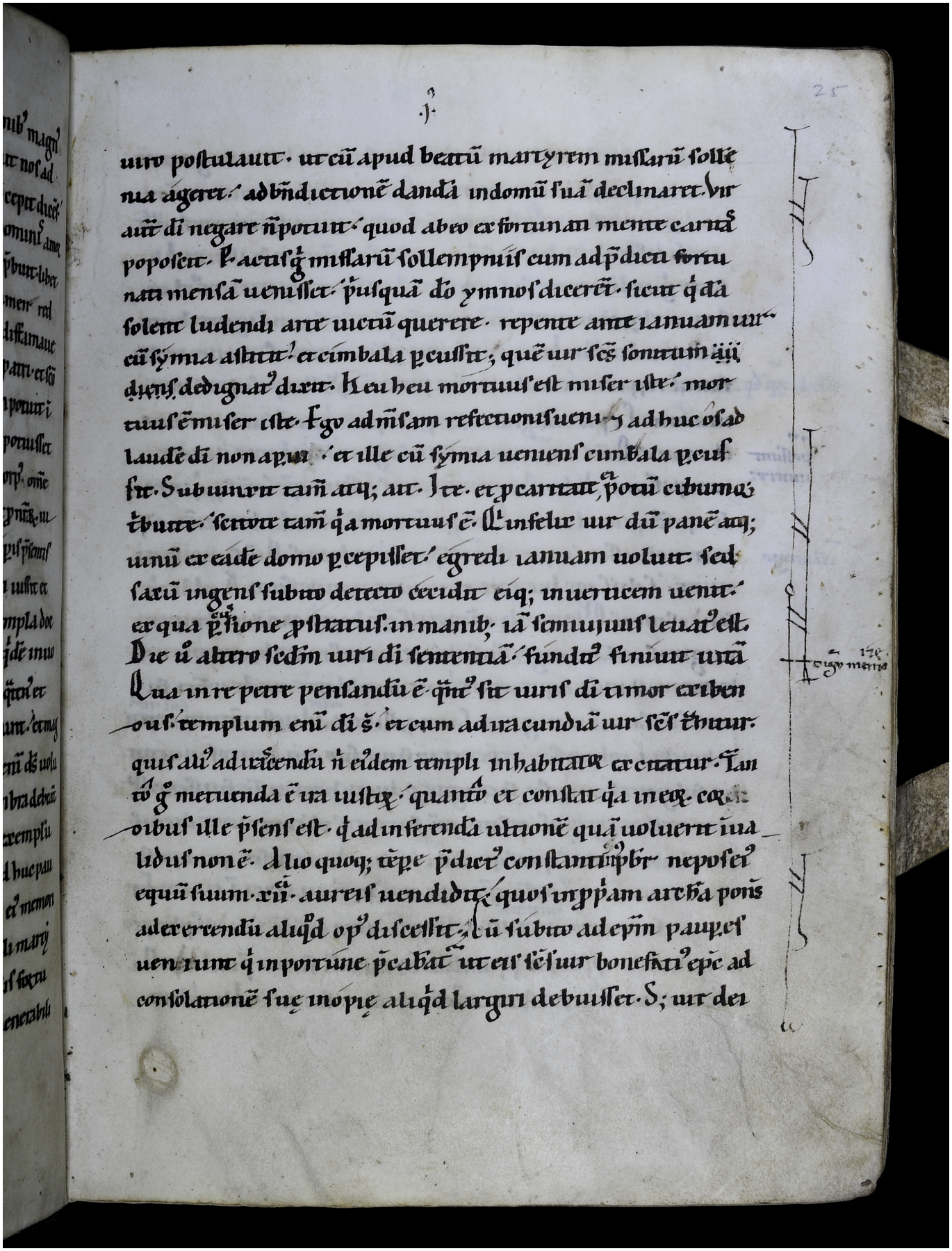

uiro postulauit. ut eũ apud beatũ martyrem missarũ sollẽ
nia ageret. ad bẽdictionẽ dandã indomũ suã declinaret. Vir
autẽ di negare ñ potuit. quod abeo ex fortuna mente cariũ
poposcit. Facta q̃ missarũ sollempnis cum ad p̃dictã fortu
nata mensã uenisset. p̃ pusquã d̃o ymnos diceret. sicut q̃ dã
solent ludendi arte uicũ querere. repente ante ianuam uir
cũ sỹmia astitit. et cimbala p̃cussit; quẽ uir sẽs sonitum ãiũ
dijnis dedignat dixit. Heu heu mortuus est miser iste. mor
tuus ẽ miser iste. Ego ad mẽsam refectionis uenio ad huc os ad
laudẽ di non aperuit. et ille cũ sỹmia uenens cimbala p̃cus
sit. Subuenit tamẽ atq; ait. Ite. et p̃ carnate, p̃ oriũ cibum ob
tinuit. sentiit tamẽ q̃ a mortuus ẽ. Cum infelix uir diũ panẽ atq;
uinũ ex eadẽ domo p̃cepisset. egredi ianuam uoluit. sed
saxũ ingens subito detecto cecidit eiq; in uerticem uenit.
ex qua p̃cussione p̃stratus. in manib; iã semiuiuus leuat̃ est.
Die ũ altero sedẽ uiri di sententiã. fundit finiuit uitã
Qua in re petit pensandũ ẽ. q̃nã sit uiris di amor erben
ous. templum eiũ di ś. et cum adiacendã uir sẽs tbitur.
quis alii adiacendũ ñ eidem templi inhabitare existatur. Tan
to q̃ metuenda ẽ ira iustiq̃. quanto et constat q̃ a inex. cor.
oribus ille p̃sens est. q̃ad inferendã ultionẽ quã uoluerit iua
lidus non ẽ. Alio quoq; tẽpe p̃dict̃ constantinopl̃ neposci
equũ suum. xii. aureis uendidit. quos in p̃pam archa pons
adexerendũ aliq̃d op̃ discessit. cũ subito ad eũ pauper
uenisset q̃ in portune p̃cabat̃ ut eis sẽs uir bonestiũ epe ad
consolationẽ suę inopię aliq̃d largiri debuisset. S; uir dei